

V. ÉVFOLYAM
Megjelenik
minden vasárnap
Ára 3 óra 1 ft. 50 kr.

Az előfizetési pénz a
KIADÓ - HIVATALBA
városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, aug. 27-én
1871.
35. szám.

GYŰJTŐKNEK
öt előfizető után
tiszteletpéldány jár.
Egyes péld. ára helyben: 10 kr.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle kéz-
irat, mely Ludas Matyi-nak
van szauva.

Lajos napjára.

1871. augusztus 25.

Azok között, kik felkeresnek
Dicső öreg! e nagy napon,
Fogadd az én üdvözetem is — — —
Ez egyszerű levél-lapon.
Fogadd szívem mélyéből jövő.
Igaz, szent hódolatomat . . .
Fogadd, midőn elmondom neked
Névnapi kívánatomat!

Mit kívánjak? tán boldogságot?
Lehetsz-e Te az? — nem... ó nem...
Neked boldogságot nem adhat — — —
Se e föld, se az ember — nem!
Lehetnél-e Te boldog akkor:
Mikor boldogtalan az, a
Mit lelked szent hevével imádsz,
Ez a szegény árva haza!

Tág fogalom az a boldogság!...
Temérdekét egybe ölel,
Nagy mértékben meg ártalmas is.
S özönével gyakran öl el.
Ó ha ez árva szegény haza
Boldog volna is, — tán még se
Lehetnél az, — az emlék miatt.
Mit a sors lelkedbe vése.

Hisz ember vagy, hontalan, özvegy!
A lelkes, a hű nő képe
Csak emlékedben él már, — ő rég
A sír nyugalmába lépe . . .
A két ifju, nagy neved s lelked
Örökösí s pár hű barát,
Kik együtt üriték ki veled
A geesemáné poharát. . .

Mészáros Károly

Pótolhatják-e a mély, nagy űrt? ...
 Bocsáss meg! ... nem, ó nem kérdem,
 Szent fájdalomid szent csendességét
 Avatlan szóval nem sértem!
 Kebled erős, mint a sziklafal.
 És tiszta, mint a tó tükre,
 Nyugodjanak a szent fájdalmak
 Békén ... csendesen ... örökre! ...

Mit kívánjak? tán kérjem istent,
 Hozzon mentül előbb haza?!
 Te nagy igazi édes atyja.
 Téged vár. — óhajt a Haza! ...
 Ne ütődj meg rajt' dicső öreg!
 Ha most, érts meg, most nem kérem,
 Bánom is, hogy kalandos elmém
 Utain e pontra tértem.

Ó ha látnád, milyenek lettünk ...
 Mik vagyunk, milyen czudarok
 Az általad két világrészben
 Megdicsőített magyarok!?! ...
 Fityeg-lotyog rajtunk a plundra, —
 Hivatal, konz az istenünk, —
 Gyomrunkat, zsebünket megtömmi.
 Ez az egész ... ez mindenünk! ...

Hasli Muzes

thodományos, phulitikális és khültüi levele.

Matyilében!

Khezdi nekhem ez idü szerént érdekhelen lenni a világ, mivel:

1. a phurusz harci babérokbul jul khitümütt struzáku mel álmukat alusza;

2. fronezia nemzet csak ógy pofoz edjmást, hodj ide nem is hallik esathanása;

3. moszkhákat nadjon gyengén horgya kholera;

4. Uláh-népsig Kháruul feledelemnek nem phaprikhábul khésziti thobáku, hodj ide hallanám erüs prüszentéseket s kívánhotnám neki: khedves egészségére;

5. Phulszki Froncz oraság orrát ebben a khánikhu-láris idüben is még mindedig be nem phükték diridungu legyek;

Ó ne jöjj még most dicső öreg!
 Ki „távol sirsz e nemzetem,”
 Hogy kikért fáj lelked, azokat
 „Utálni kénytelen legyen.”
 Tán szent igéid nyomdokain
 Felviruland egy más, jobb kor,
 S a delirium szerete-foszlik ...
 Akkor jöjj! ... de most ne ... akkor! ...

Mit kívánjak? hosszú életet ...
 Kívánjam, hogy még azt érd meg:
 Mig az elosztrákosodott had
 Ujra magyarrá nem tért meg!?! ...
 Lehetlent nem kívánhatok,
 Azok soha meg nem térnek,
 Még akkor se, midör már-már az
 Örvény fenekére érnek.

De, mégis kívánok valamit ...
 Ó ne sértselek meg vele ...
 Tudom, szent előtted örökké
 Együtt élsz, együtt halsz vele.
 Mit a vas ember halálakor —
 Felirtál egy emléklapra ... *)
 Csak azt tartsd meg, azt tartsd meg hiven,
 Adjon az ur erőt arra ...!

Nagy Búgós.

6. phesti khopitány Thoisz Elek esti eshünd-zavarásért csak deczemberre halaszt befugdusni piánu muzsikos szunog leginekhet;

7. delegatzius emberekbül egyet se nem halom, hodj mogát gerendára szégyenlethibül fülmagasztalna, — és végezetre

8. nem halum, hodj reakeziunáris gozember moszkha vezetük és Bursszentelen Ágoi Dulfik khüzdabul nyert zsuldukon károm mázsa ütven funthon fülül ne hiznák magokhat.

Mongy még hát nekhem Matyilében! hodj idj szeginen állván a khürülmények, mirül eshavaritsam én nekhed zenge delmes zsolthári éneket? Tholán madjar phulithikáru? errül se nem irhatom, mer hiszen haza mentek már

*) Nyáry Pál végzetes halála után a „Magyar Ujság” szerkesztője, Helfy Ignác, Olaszországban jártában Kossuthot is meglátogatván, nagy hazánkia megajándékozta őt arcképével, mely alá e nevezetes négy szót írta: „törhet, de nem hajlik.” Szerkesztő.

valamnyi mamekok, s utt hatták országdjülés khöszöbét,
hodj maguknak — mig Phesten vetették phulithikai khun-
kulyt — utthun arassák thélére tiszta-bóza kenyeret.

Fuguk azért mégis magamat hodj éphen ne legyem
meddő, s irum khültemény versekben edjezernyulezszáz-
nedvennulezhas phulgárunknak, jüvü választásokra ukthatu
djeneru phulithikális éneket.

Djenerü phulithikális ének.

(Liszt — miotand baráttá kuvászultha be mogát — jussot nem
tharthattya erre meludiát khikunophunálhotni.)

Suk, suk ezer százzsur halluttam e mesét:
Vájódott edj hegy, hogy majd elveszthé eszét,
Igen szürnyen murgutt,
Kinjába ugy furgutt,
Hodj széjjel rogdosott a maga thetejét.

S végre hodj hegyében khürüsztil átrepedt,
Khiszülte magából edj — piczi egeret.
Phersze kik eszt láthák,
— Mivel eshudát várták —
Nadjou busszankhudtak a hitványság felett.

Suk, suk ezer százzsur hallutham e mesét,
S ehhez hasonlítanak népönk thürthénetét —
Mit Ondrási phártya
Must khüzüttünk gyártya, . .
Védve nem a nép — de csopán Bécs érdekét.

Phedig ez a mese nem illik hazánkro,
Mert nem egért szült a Tátro, Fátro, Mátra,
Hanem — hej, magyarok! —
Szölthe edj madarot,
Mel khettüs fejével néz elüre s hátra.

Mel ha szumjuhozza — csak madjar vért nyeli,
S khürmüezibül khedves s ju a fízsek neki,
Szúval: drágo véred
Nehezen gyölt phinzed
Ez a szárnyos állot mindenkhur benyeli.

Azért, hodj ne ruthadj e madár begyében
Aztat thanácsuluk én thenékhed néphem!
Ne heverjed magad
A khemeneze alatt,
Bizunyus idüre fujthun ledjél ébren.

S jul felfegyverkezve avval, mit egy hijják:
Igazság, becsület s türvénes szabadság,
Áljad khi a sikra,
Mint edj thözes szikra . . .
Ha fujnak a khüvet választás szent sipját.

S annak, akhi nekhed madarat nevelthe,
Fögét motogassad gunyosan nevetve.

Ettül ü meg szalad,
A hármos bérez alatt . . .
Czifra madár s nyomor mind el lesz temetve.

S így majd — ha a gülya vissza théri ujra
Khéményyeden nékhöd aszthat eldalulja:
Kelep, kelep, kelep
Ez az igaz kelet,
Megszünt itt a nemzet ezredéves büja.

Hasli Muzes mk.
nathoral puét.

Legujabb hírek.

— Pest város közgyűléséből. —

Gyöngyösi nemes Gimperli Alojzius, — Pest város-
nak ujdonsült kutyabőröse, — az épülő városi köz-
vágóhidnál egy kutya telep felállításáról is gon-
doskodik, melyben is 50 darab derék kabai komondor
városi költségen fog tápláltatni, hogy a megnemesülendő
város-atyák számára bőrükkel nemes levélnek szol-
gáljanak.

E végből az illető kutya telepen Borsszem Jankó
számára már egy disz-helyről is gondoskodott, a miért
arczképét mind a „Magyarország és a Nagyvilág“ — mind
a Borsszem Jankóban oly ékesen kipingálta.

Tavaszi Endre interpellálja a főpolgármestert,
az e tárgyban tartott városi közgyűlésen, vajjon a meg-
telepitendő kutyák, kivétnek-e az ebadó illetőleg a ku-
tya billeg viselés alól?

Dobos képviselő azon elvre támaszkodva, hogy a
vidéki kutyákra nem tartozik a fővárosi rendszabály, pár-
tolja a kutyák bélegtelenségét.

Királyi Pál a paritás elvére hivatkozva kifejti,
hogy: ha a disz kutya helyen leendő Borsszem
Jankó mint fővárosi főkutya billeget hordoz, a beszállitan-
dó kabai kutyák se tehetnek kivételt, az egyenlőség elve
különben is azt követeli, hogy ha a főkutya stemplis a
többiek is azok legyenek.

Simon Flórent az indítványt pártolja.

Kada alpolgármester színte.

Gyöngyössi Gimperli Alojzius tehát határozati-
lag kimondja, hogy: a felállítandó kutya telepen — mely-
nek városi közköltségen tartandó tagjai, a megnemesü-
lendő város-atyák számára bőrükkel tartoznak szol-
gálni — ne csak a disz helyet elfoglaló s már rég meg-
kutyastemplizett főkutya Borsszem Jankó — hanem a
betelepitendő kabai köz kutyák is kötelezettek billeget
hordani.

Ennek kapesában Pálfi Berezi fő-, Komócsi Jóska
pedig al-kutya gondnokoknak hivatalosan kinevezettek.

A gasteini

kezdete

találkozás

és vége.

Nép képe.

Keeskemét meltett van egy J. revü város; lakik itt egy piros fejű, macska bajuszu, hajdan balpárti; de ingfordított böles; szokása ő kegyelmének azzal dicsekedni, hogy ő a nép képe.

Történt pedig, hogy a maga böles nyelvén a piaczon dikeziózott ekképen:

„Oh! a mi igényeinknek munkálkodásai reménységünknek pontjaiban kompromittáltak, és én nép képe a vótumot abba bele mártom, hogy vágyódásait ami eszméinknek reménységébe elkell marasztalni.“

Ezt hallva egy élceiről ismeretes D. nevű ember — megbosszankodva háromfertályos eszének érthetlen kifejezésén — így szölt hozzá:

D: Hát kend a nép képe?

Piros fejű: Igenis hogy az vagyok.

D: Hát én nép vagyok-e?

Piros fejű: Már hogy ne volna kend az!

D: Tehát kend akkor az én képem is.

Piros fejű: No persze hogy én kendnek a képe is vagyok.

D: No akkor ugyan komisz egy képem van hát nekem.

Eredeti levelek.

Sztropko barátomnak

ajánlok Keeskeméton!

Mig nem tudok bizomosan, hogy a „Narodné Noviny“ szerkesztés Feriencik helyet Pauliny Toth Vilmozs atveszi-e csakugyam? Ez igen irdeklí engem mar esag azir is, mer 849-be együt pajtaskotam Vilmosal, söt nem esag pajtasok megvoltunk együt, de mig kolegak is, izs vereketunk is, hol ő szaladta elül, hol én hatulról, az az ő is katona volta. in is, esag az a kulombsag volta köztung, hogy in magyarul komangyiroztam. ő pedig poszlovenszki;

nekem verezs sapka volt, neki penig siroki klobuk (széles kalap) minöt a drotos totok viselig;

nekem hunvid atilam izs szürke köpönyeg volt, neki penig hurbanszki sirica (szür) logta nyakaba;

nekem finyes bakancs szoritota labamat, zövet penig krepce (boeskor) ikesitete;

engem Kossuth bankóval fizetek, öt penig firtli, izs Almasi zwanznotakal, izs mig utoljara az a kulombsag megvolta köztunk, hogy ő Kossuth banko is megvadaszta R.-Szombatba izs eligete, in penig el dugtam izs mos is tartog magamnak.

Ezeket esag azir boesatotam előre, hogy maskor maj vjácz bugyem roszpravatyi. Mos penig egy kis türtnetet fogom elbeszelní, melet Keeskeméton halotam, mikor magamat egy kicsi oda kirandulnyi megmaszkaltam. A mint beliptem magam varosba, a templom zozdalom egy szip verzet olvastam eservení kritaval felpingalva, mel így hangoza magat:

Kukueska kuká

Horasza puká

Na dolnyej zemi

Imro sza zsenyi.

A mint ez olvastam, mingyar elmentem egy tanyarhoz, ki igen irti magyar zirodalom, izs verselízs mod, hogy fordicsa le nekem na uhorszki. Izs ü igen szivesen így fordította:

A kakuk kukog

Az erdő suhog

Az alföld terén

Szües a völégény.

Na hiszem esag ugyam megszokta zavarnyi zembert azom alapot, mikor maganak felyaldoznyi akarja egy lyany, avagy mikor felesig akarja vini zoltarhoz. Imro főkapitany is mos anyira botorkalja magat, hogy mikor valakit elitéli, izs alperes kijelenti, hogy ő apelalja azom szamar itélet, akor ő a helyet, hogy az apelatat a legközelebi törvényszikhez, a törvény szabta modon adna be, egyemesem a kiralyi tablinal alkalmatlanokodja.

Igy történt az nem rígen is. Izs ekor kiralyi tabla küldöte neki dorong, izs egy tal szapanyos viz, izs megmozsta zövé fej, s meghata neki, hogy tanulja türviny.

No lasa barátom! izs ő magat mig is prokatornak hirdetyi. Örulhet a keeskemeti képviselök töbzsága, hogy ilen kapitanyt tuta maganak megvalasztanyi! In a kerteg alat is talalom olam ügyvid, ki úgy irti türviny paragrafuzs, mint Imro.

Mozs mig mas is povedalom. Hat sag halja barátom! A „Keeskeméti lapuk“ ujdondaszai ugyan esag meg piszkojak Feher Peter tanyart azir, hogy ő magat tisztazhasa egy hözajok küldöt levelbe. Az levil tartalma nem közöltik, hanem a helet jól meg dorongoltág. Kar volt neki ol szemilzetel érintkeznyi, hiszen az a pilda beszid mindig megalja: a ki korpa közí keveri magat, megeszik szvinyak. A „Keeskeméti lapuk“ esag is a gorombasagrol hiresek, azir fordulja el töle magat zember undoral, mig arnyikszikbe se méltatyak mer mig ot is bemoeskolna zembert. Bizom, ha Hornyik Janos szemit dombra vetne az ol Bódorgo Sandor file ezikeket, akor nem írte volna izs nem írte anyi megrovás. De hat ki is az a Bódorgo Sandor? Hat bizom ő nem egyeb mint egy semi. Doktorsagra tanitata öt Csorba takaes azir, hogy maj lanyat felesegul elveszi. Izs mikor vigezte palya, ösze atak neki pinz, hogy valcsa maganak diploma; de bizom ő vizsga előte megugrot, pinz megete megita Pesten, s aztam haza jöt ihesen s let belöl: foghuzo, izs hajuyiro, izs halot fíjanecz,

Csorba lany azutau el nem vete, mer mar nagy gyomraba nem tutak neki elegendöt adnyi, mer mindenap egy vika krumplyi, 6 icze sarga kasa, 4 icze bab izs három barna kenyir kelet gyomraba bevetnyi. Lehet gondolnyi, hogy il gyomor elpusztitua egy zorszag is.

Maj maskor tüzeteseben fogom írnyi barátomnak t. i. ha maj Toth Vilmozs colegam meginditya zövé lap. Adig is magamat megajanlok többszor tapasztalt baratsagaba, kedvezs felesiginek penig ruke boszkává adzsnaveki.

Szmrtv.

Szabadkai életképek.

XXX. kép.

Legujabb!

Azon alkalomból, hogy Lénárd Máté főispán-sága mellett a p i s z e g y ü l é s tüntetett: minden minisz-ternek meghagyatik, miszerint tárczáját a kolduló barátok zsákjához mérve megnagyobbítsa, hogy Lénárd érdemei mind beférjenek, még azok is, melyek a petitióból kimaradtak.

Páter Szömörcsényi

köruti sürgönyéből.

Függelék-kép

a „Reform“ 230-dik számához.

Alulírott ezennel tudtára adom mindazoknak, kik még eddig nem tudták, hogy én vagyok az a telivér „his-toricus liberalismus“, ki a Bachrendszer „méhéből“ mint kölesönadószedő pottyantam ki, s most itt vagyok a Deákpárton, hogy én kerekítem ki annak értelmiségét és vagyonos osztályát?!

Matykó d' Antunovitz

de eadem.

!!! Öröm hír!!!

A végből, hogy szent társulatunk mágnás tag-jai, ne csak felnövekedett, hanem már csecsemő koruk-ban megkülömböztessenek más halandóktól, különösen a kálomista és lutheránus mágnásoktól, s azoktól, kik e dieső kasztból szent társulatunk tag-jáivá lenni vonakodnak, szentséges és esalhatat-lan atyáunktól, felterjesztett leghódolatteljesebb folya-módásunkra kinyertük, miszerént a plebánusok, kanono-kok, apátok, prépostok, püspökök és érsekek a má-gnás csecsemők keresztelésekor a bábaasszo-nyoktól megkérdezzék, ha az illető csecsemő mágnás szüléi, tagjai-e a bécsi péterfillér szedő egyletnek avagy a pesti katholikus kaszinónak? és ha igen, — ne úgy mondják reájuk

a keresztelési ígéket, mint azt bizonyos Jézus valamikor megparancsolta; nevezetesen: keresztellek én té-gedet stb. hanem ekképen: keresztellem én méltóságotat stb.

Az illetőkkel ez rövid időn rendes körlevélileg pri-mási uton, közöltetik, addig is azonban szent társulatunk rendes közlönyében a Ludas Matyiban, a mágnási lelkek szent örvendezésére köz hírré tétetik.

Gróf Kizráki elnök.

Páter Makutyi jegyző.

Dr. Pauper czédula hordó.

Sziporkák.

Victor Emanuel előtt egy valaki a rendjelkór álta-lános elterjedéséről beszélvén, így nyilatkozott az olaszok királya:

„Én előttem két dolog van a mit senkitől sem tudok megtagadni, egy szivar és egy szt. Móriéz rendjel, egyik épen annyit ér, mint a másik.“

Midön Bismark és Jules Favre a béke előzetek felett alkudoztak s Bismark a kárpótlási összeget 5 milliárd tallerra fette, Jules Favre elszörnyüködvé felkiáltott mondván:

„Hisz ez özsvég nagyobb, mint a mennyit valaki Krisztus születése óta a mai napig frankokban megszá-málhatott volna.“

— Épen azért hoztam el magammal ezt az urat, — válaszola Bismark a mellette álló zsidó Bleichröder ban-karra mutatva — mivel ő a világ teremésétől kezdve számít.

Midön Párisban a Vendome-oszlopot ledöntette a Commune, a franeciák Tatár Pétere így dicsőítette meg ez eseményt:

Volt egy oszlop, egy nagy oszlop
Párisban, a Vendom-téren;
Szépen ott állt nappal, éjjel,
És nem bántott senkit, kérem.
Mégis Courbet kebele
Azt morogta: „le vele.“

Végre hát belenyugodtak
Pietásuk szerte fészlott,
És öt óra harminczperezkor
Porba hullott a nagy oszlop;
S ott hevert Napoleon
Szemeten és ganajon.

A szent cholera.

Doktor Pauper ur! kérem
Hamar, hamar orvosságot ...
Roppant veszélyes nyavalya
Ijesztgeti az országot;
„Ökörfalusi“ hozta be
E rút pestist e hazába ...
S már vagy tízenhárom püspök
Benne van e nyavajába.

De nem csak a káptalanban
Hanem a plébánián is
Pusztítani kezd ez a dögvész.
Elkapta már Szemák Pál is.
Hamar, hamar, míg nem késő.
Mert hogyha jobban lábra kap:
Isten teremtttse bele
Esik minden keresztes pap.

Azért tehát jó doktor ur!
Elő azzal a recepttel ...
Nyakát kell szegni a bajnak —
Mig még jobban nem terjedt el.
El kell üzni a pokolba
Az inficiált papokat ...
Mert ezekről a rosz járvány
Minden bigottra el ragad.

Desinfectionálni kell
A levegőt ily járványtól ...
Mely e század szegényére
Fogamzott Pius papától.
Mi légyen e járvány neve?
Kérded oh pauperitás!
Ez a sötétségnek réme
A szent „infallibilitás.“

Matyi.

Csöd! csöd!! csöd!!!

Egyik Braziliában lakó nagybátyám kutyagló forsponton átpályázván a más világra, minden adósságát ream hagyta, mint egyenes ágon származott nagynénjére. Ezen Dáriusi kincsből egy Bernát palotát szándékozom építtetni. A feltételek következők:

1. Mindenesetre legalább is olyan biztos alapra legyen építve, mint az 1867-ki kiegyezés a magyar és némettel.
2. A palota hét emeletes, s a pinceza a háztetőn legyen.
3. A lipótvárosi bazilika kupolájának építőmestere elsőbbségi jogot nyer a többi vállalkozók felett.
4. A házmesterségre Napoleón Lui is pályázhatik.
5. Poloskák lakókul be nem fogadhatnak.

Bernát Gazsi

bankógyár tulajdonos.

Emlék sorok.

Egy sőhivatalnok albumába.

Motto: Jól van e polezra ültetve
Bizony nincs többre születve.

A semmit nem tevés elvéhez szegődött ...
Észképző könyvekre egy batkát sem költött,
Tespédés felkentje! s mint önző, a nemes
Eszmékre nem figyel, csak a pénzre szemes.
Másban az eszt, erényt s érdemet megveti,
Csak a nála bárgyubb lényeket türheti.
Emberszöllő! és kong mint az üres hordó,
Tekintélyt s illemt gázolva tapodó.
Irni olvasni tud, mint egy pór legényke,
Többre menni képes nem vala szegényke!
Tudománya nincsen, nem mivelte magát,
De azért ő büszke, fenhordja az orrát.
Miért is tanulna? — gondolja magában —
Igy is megtűrük őt a hivatalában.

Dicselkedik minő hivatalnok s okos?
Igaz, régen szolgál, — de azért csak boltos.
Van-e olyan város nagy Magyarországon ...
Mely is üres kalászt megtűrjön gyomrában?*)
Ki e csodabogár? kérded jó olvasó!?
Dájsul Szaur Káro — magyarul Savanyó!

Szukob.

*) Van bizony, ott van Dumaföldvár!

L. Matyi.

Discurszus.

Iezig szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály: De már elhiszem szomszéd, hogy a burkus-osztrák szövetségéből lesz valami...

Iezig: Honnan gyanítja khend ezt Mihály gazda?

Mihály: Hát onnan, hogy az osztrák közös hadseregben eltiltották a kecskeszakál viselést; az osztrák-magyar katona ezután csak olyan szakált viselhet, minőt a porosz katona.

A „NÉPSZAVA“ a nép atyjának

Kossuth Lajosnak

magasztos nézeteit s politikai elvhűségét tekintve irányadóul: a tiszta demokratikus eszméknek legbuzgóbb apostola; hü öre és védője a nép jogainak; zászlóvivője a népszabadságnak, népuralomnak; tolmácsolója a nép érzelmeinek és panaszainak; uttörője a közművelődésnek; előmozdítója a népjólétnek; rendetlen harczoza kedves hazánk függetlenségének.

Előfizetési ár:

Évnyegyre 1 frt
Félévnyegyre 2 frt

Kiadóhivatal: Pest, városháztér 6. szám alatt.

Felelős szerkesztő: Főszerkesztő és kiadó tulajdo 33
Mészáros-Hevesy Antonia. Mészáros Károly

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: **Mészáros Károly.**